

Дили фарҳанги миллати дар забон аст, Забон ҳар миллатро нобон аст.

Конститутсия - кафолати рушди ҷомеаи адолатпарвар ва волоияти қонун

СААДОДИ МАРДУМ

Нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон

№126 (2953)

ПАНЧШАНБЕ,
4 ОКТАБРИ СОЛИ 2012

Соли
бисту дуҷуми нашр

Аз 1 январи соли 1991
чоп мешавад

КИСТ РАҲМОНОВ?

*Кист Раҳмонов? Умедӣ зиндагиро ҳама,
Вокиф аз маънии ҳастӣ, як дилоҳи ҳама.
Қаҳрамони достони шиову охи ҳама,
Қаҳрақи тақдир баҳри ўст даргоҳи ҳама.*

*Кист Раҳмонов? Дар вақташ худовардае,
Шуд ливояи рағми бозиро пушти пардае.
Обу ҳоку офтобде баҳри ҳар парвардае,
Бозпадоғаштае бар хештангумкардае.*

*Кист Раҳмонов? Амонӣ аз аминӣ ёфта,
Тахти сайрат аз ҳисоби бекамийи ёфта.
Қаҳрақи андешаро аз ҳақиқатини ёфта,
Шухрати афлоқӣ аз ҳуқуқи заминӣ ёфта.*

*Кист Раҳмонов? Он неке, ки бад дар ҷо шинонд,
Мулки худ аз ғартаи нобуд сардидаи раҳонд.
Зиндагиро дар диёри гайр сахт аз марг хонд,
Қард халқаш қалъ, осори парешонӣ намонд.*

*Кист Раҳмонов? Он ки мақсадаш осудагист,
Раҳнамои ҷодаи неки худфармудагист.
Посбони покии барҳамзани оғудагист,
Рангбаҳши тоза бар бому дари фарсудагист.*

*Кист Раҳмонов? Он ки нешхоро нӯш кард,
Бори вазини замонӣ нағро бар дӯш кард.
Бо муҳаббат кинадори хешро оғуш кард,
Оташи ҷағи тапансизандаро хомӯш кард.*

*Кист Раҳмонов? Он ки ҷуст аз захираи шакар,
Қард ҷонаш бар дами шаниери бадхоҳи сипар.
Сайди бахтиро раҳонд аз ҷағи сайёди ҳатар,
Рӯйсурхнаш нишоне бошад аз хуни ҷигар.*

*Кист Раҳмонов? Он ки раҳмаш аз андоза беш,
Ошнои мардуму бегона ҳаст аз баҳри хеш.
Пеш гураи роҳи фардоро ба ёди даври пеш,
То набинад бори дигар халқӣ худро синареш.*

*Кист Раҳмонов? Як фарҳундапай, имдодгар,
Халқӣ худ аз маҳбаси дилмондагӣ озодгар.
Ҷойи ноободи мулки хешро ободгар,
Ҳаст дар баҳиру тариқаш бехтарин ҷодгар.*

*Кист Раҳмонов? Он ки монд нақши умрбод,
Дар сари мӯ боши ҷон дид дар роҳи камон.
Бар сараш гарди сафед аз он сияҳрози ғитод,
Ганҷи роҳатро ба даст овард бо ранҷи зид.*

*Кист Раҳмонов? Ақдоди бузургашро давом,
Номро аз нағз ҷӯя, нағсро аз ҷӯяи ҷон.
Бозуи қурбонаш бошад баҳри ҳосуси он,
Эҳтиром аз эътироф аст, эътироф аз эҳтиром.*

*Кист Раҳмонов? Марде оламаш бишнохта,
Бо давоёву бо даводаи давлати худ сохта.
Пурқуний осон набуд бо ҷуд ҷои бокта,
Аз зафар созад ҳақиқат парҷаи афрокта.*

*Кист Раҳмонов? Як пайвандгар, як дӯрбин,
Дар сари мӯ боши ҷон дид дар роҳи камон.
Тоҷикистонро шиносад Амрикову Хунду Чин...
Ин ба гуфтан ҳаст осон, бахти андак нест ин.*

*Кист Раҳмонов? Боди шурта дар баҳри дамон,
Дод бар рақсинамон ҷойи ҳама тире камон.
Дар ҳаққи бенамақод ҳаст як фарди замон,
Дар забони бонамақод номаш Қаҳрамон.*

*Кист Раҳмонов? Имоми маҳзаби хушҳолӣ аст,
Ҳомиш суҳуду адолат, пайки некибодӣ аст.
Аз вафодорӣ нуру аз бевафодӣ ҳолӣ аст,
Сарвари арзанда бо ному мақому Ҳай аст...*

Муҳаммад ҒОИБ,
Шоир халқии Тоҷикистон

Президенти мардумӣ

Р оҳи сиёсатмадорони бузург душвор ва пурпечуб аст. Аксари онҳо, то он даме ки симматҳои баланди давлатиро соҳиб мешаванд, давраи таҳсил дар макотиби олии хизбӣ ва академияи дипломатиро сипарӣ мекунанд ва муҳимтар аз ҳама, дар кори роҳбарӣ таҷрибаи ғаний меандузданд. Хадди ақал ба ҳаёти нахустин президентҳои ҷумҳурии тоҷик Шарки Шурвай - Назарбосов, Акаев, Каримов, Ниёзов, Алиев, Шеварднадзе назаре бинандозед: ҳамаи онҳо дар гузашта дар мақомоти баланди хизбӣ ва давлатӣ ифои вазифа намудаанд, мактаби бузурги фаёлияти идориро гузаштаанд, ба кишварҳои зиёди ҷаҳон сафар кардаанд.

Ҳангоме ки Эмомалӣ Раҳмон соли 1992 Сарвари давлат шуду пас аз ду соли дигар Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон интихоб гардид, ин ҳамаро надишт. Бо вучуди ин Эмомалӣ Раҳмон дар сиёсат шахси тасодуфӣ нест. Дар ин бора, аз ҷумла чунин далел шаҳодат медиҳад, ки Президенти мо тӯли бист соли охир ба давлат сарвари менамояд. Ва он солҳо ҷӣ солҳои буданд!

Месазад ба давраи мураккабӣ душвори гузариш таваҷҷуҳ намуд, ки дар ин ҳангом Тоҷикистон ташаккули давлатдорӣ нава, шароити сангини ҷағи шаҳрвандӣ, харобихоро баъд аз ҷанг ва душвориро дигарро паси сар мекард. Таври мисол бухронҳои пай дар пайи низоми сиёсӣ, задхӯрҳои мусаллаҳона дар дохили кишвар, қӯшишҳои табдилулои давлатӣ ва сӯйикасд ба ҷони Президентро метавон зикр кард. Албатта, ба зикри санаҳо, номҳо ва дигар далелҳо ҳоҷат нест, зеро ин ҳама дар ёди ҳамагон ҳаст. Президент дар ҳамаи ин гуна ҳодисаву воқеаҳо аз душвортарин шароити вазият бо сарбаландӣ берун омад, ягонагӣ ва тамомигӣ давлату коромадини онро ҳифз кард. Гузашта аз ин, дар ин марҳила обрӯву эътибори Президент афзуд, ҳудӣ ӯ аз ин бухронҳо маънан кавитар ва аз нигоҳи сиёсӣ тавонамандтар бурун омад, дар ниҳоди вай эътимоду боварӣ ба роҳе, ки интиҳоб кардааст, мустаҳкамтар гардид. Ин дар ҳоле буд, ки душманони мағлубшудаи миллат бори дигар ба ҷиқаст рӯ ба рӯ шуданд ё ба ҷиқмон бечони сиёсӣ табдил ёфтанд.

Дар он замон аз ҷониби сарон ва масъулони кишварҳои хориҷӣ ба унвони Сарвари ҷавони давлати Тоҷикистон суҳанҳои тавсифомезу сипосгузориҳо садо доданд. Ин суҳанҳои дар навбати худ баёнги эътирофи қамолоти сиёсӣ Эмомалӣ Раҳмон ба ҳайси роҳбари давлат, ба сифати дипломати мохир сарвари сатҳи оӣ буданд.

Зимнан, чунин суол бамаврид аст: ба корманди идорӣ ва арбоби сиёсӣ, ки дар соли 1992 ҳанӯз ҷавон буд, ҷӣ имкон дод то ба чунин парвози баланду босуръат муяссар шавад? Ин ҷо суҳан ҷандон дар бораи пешрафт дар мартабаҳои баланди давлатӣ нест, балки бештар дар мавриди маҳорату қамолоти сиёсӣ, ҳунару хиради дипломатист. Пас, асрори он дар ҷист?

Дар ӯрфит чунин таъбирҳо роҷанд: «ба халқ наздик», «аз миёни мардум баромадааст», «фарзанди халқ», «вақили мардум» ва ғайра. Ин суҳанҳои ҳосили мушоҳидаву таҷрибаи мардуманд ва ҳар қадом дорои маънии амиқ аст. Мардум таҷрибаи андӯхтан худро ба наслҳои минбаъда, қабл аз ҳама, аз тариқи он намоёндагон худ, ки нисбат ба хиралу заковати мардум бештар таъсирпазиранд, мунтақили месозад; аз тариқи қасоне, ки ҳамаш ба халқанд, қасоне, ки онҳоро «фарзанди халқ» менамояд.

Эмомалӣ Раҳмон маҳз ҳамин гуна фарзанди халқ аст. Вай дар ҳонаводаи деҳқон таваллуд шудааст. Дар Омӯзишгоҳи

Сарвари ҷавони давлати Тоҷикистон суҳанҳои тавсифомезу сипосгузориҳо садо доданд. Ин суҳанҳои дар навбати худ баёнги эътирофи қамолоти сиёсӣ Эмомалӣ Раҳмон ба ҳайси роҳбари давлат, ба сифати дипломати мохир сарвари сатҳи оӣ буданд.

Зимнан, чунин суол бамаврид аст: ба корманди идорӣ ва арбоби сиёсӣ, ки дар соли 1992 ҳанӯз ҷавон буд, ҷӣ имкон дод то ба чунин парвози баланду босуръат муяссар шавад? Ин ҷо суҳан ҷандон дар бораи пешрафт дар мартабаҳои баланди давлатӣ нест, балки бештар дар мавриди маҳорату қамолоти сиёсӣ, ҳунару хиради дипломатист. Пас, асрори он дар ҷист?

Дар ӯрфит чунин таъбирҳо роҷанд: «ба халқ наздик», «аз миёни мардум баромадааст», «фарзанди халқ», «вақили мардум» ва ғайра. Ин суҳанҳои ҳосили мушоҳидаву таҷрибаи мардуманд ва ҳар қадом дорои маънии амиқ аст. Мардум таҷрибаи андӯхтан худро ба наслҳои минбаъда, қабл аз ҳама, аз тариқи он намоёндагон худ, ки нисбат ба хиралу заковати мардум бештар таъсирпазиранд, мунтақили месозад; аз тариқи қасоне, ки ҳамаш ба халқанд, қасоне, ки онҳоро «фарзанди халқ» менамояд.

Эмомалӣ Раҳмон маҳз ҳамин гуна фарзанди халқ аст. Вай дар ҳонаводаи деҳқон таваллуд шудааст. Дар Омӯзишгоҳи

хирфавии техникӣ таҳсил кардаву муддате дар завод ба сифати барқӣ хизмат намуздааст. Дар флотӣ укёнуси Ором адои хизмати низоми кардаву сипас дар қолқоз ҳамаат қашидаст. Дар мактаби оӣ таҳсилро идома дод, бо фаёлияти ҷамъиятиву сиёсӣ машғул шудааст. ӯ солҳои 1987-1992 вазифаи директори соҳро ба уқла дошт.

Ҳамин тариқ, вай ҳамаш ба халқ ва дар миёни халқ буд. Аз ин рӯ, Президенти мо хислати мардумӣ дорад, ки он бо сифатҳои халқӣ тоҷик, аз қабилӣ меҳнатдӯстӣ, иродаи ҷавӣ, ҳушхезӣ, сабури, дили қулод, ҳайрхоӣ, оштинопазирӣ бо душманони миллат, сарбаландӣ, устуворӣ дар рӯ ба рӯӣи мушқилот, таҳайюру тафаккурӣ бади, шавқӣ шёрдӯстӣ, идорай эҳсоси ҳамбағастии ниғти неку саъю қушии тавмаст. Ин сифатҳо на фақат марбут ба мардуманд, балки аз хислатҳои зарурии сиёсатмадор ва роҳбари сиёсӣ аст.

Инак, асрори муваффақияти Эмомалӣ Раҳмон миллати ҳақиқат сода аст: зарурати дорон сифатҳои мардумӣ будан. Зимнан, чунин ки тағйеи, вай чунин сифатҳоро дорост.

Сирри дигари муваффақияти ӯ (ба сифати идораи мустақими сирри аввал) аз сиёсат иборат аст. Ба ин маъни, ки вай на фақат бехтарин сифатҳоро аз

мардум қабул намуздааст, балки ба халқ хизмат нис мекунанд. Хизмате бо шӯру шавқ, хизмате бозғимод ва пайғирона! ӯ бо тамоми неру ва ҷаҳду қушии, ки лаёқаташро дорад, хизмат мекунанд ва лаёқату маҳорати вай қамназир аст. Вақте ки чунин манбаи қавии неру - хизмат ба халқ вучуд дорад, дар он сурат самаран он бидуни интизорӣ зуд зоҳир мешавад. Самаран ҷаҳду қушии барори сиёсӣ, муваффақияти сиёсӣ аст.

Н уқтаи муҳими дигар: қору иқдоми мардум ҳамаш қору иқдоми мутмаин аст. Он на ҳамаш бисёр зуд самари худро намоён мекунанд, балки ҷуноне меғунд, муваффақияту самарабахшини он ноғузир аст. Пас қору иқдоми қасе, ки барон таъмини манфиатҳои халқ саъю талош мекунанд, нис судманду самаровар ҳоҳад буд. Эмомалӣ Раҳмон аз ҷумлаи маҳз чунин сиёсатмадорони мардумист.

Сеюмин шохиси сиёсӣ сиёсӣ Эмомалӣ Раҳмон аз омӯхтану сабақ гирифтани иборат аст. Дар ҷараёни қору ва сари роҳ ҳамзамон бо дарку шинохти воқеият омӯхтану дониш андӯхтан сифати муҳими сиёсатмадор маҳсуб мешавад. Яъне, омӯхтан аз ҳама: аз ҳамсафон, ҳамтоён, аз рақибони сиёсӣ, ҳамкорони собиқадору соҳибтаҷриба, дӯстони ҳамқор, шаҳрвандони мансуб ба кишроқи ғуноғуни ҷомеа ва аз ҳамаи қасоне, ки дар майдони муттааллиқи идораи давлат рӯ ба рӯ меоянд. Сабақ гирифтани аз ҳамаи интибоҳҳои худ. Ки иштибоҳ намекунад! Ҳамеша ва дар ҳама ҷо бояд омӯхт: дар сафарҳо ба кишварҳои хориҷӣ, дар боздидҳо бо мардум, дар ҷаласаҳои ҳамоишӣ, дар ҷараёни қору бо мушавирун ёварон, ҳангоми таҳияи суҳанронҳо ва аснод, дар аснон муталоаи матбуот ва адабиёт.

Дар бисёре аз маворид меғунд: одам сарбоз ба дунё намеояд, балки ҷун сарбоз ташаккул меёбад. Ин ҳақиқат аст, аммо сиёсат ҷиёст дигар. Барон сиёсатмадори асил шудан сиёсатмадор ба дунё омадан лозим аст. Ҳатман нисбат ба сиёсат шавқу ҳавас ва ниғтигӣ бояд дошт. Президенти мо сиёсатмадори модарозедист. Ин сифати шохиси ҷаҳоруми сиёсӣ ӯст ба ҳайси сиёсатмадори баландпоя, сифатист, ки муваффақиятҳои ӯро афзун месозад.

(Идома дар сах. 2)

Эмомалӣ Раҳмон дар бораи Забони давлатӣ

«Иттиҳоди қомил дорам, ки қабули Қонуни нав «Дар бораи забони давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ва тадбирҳои дигар дар иртибот ба забони миллий як силсила монеаҳои мавҷудан сунъиро дар ин самт барқарор сохта, марҳилаи воқеан навро дар таҳқиқ ва рушди забони давлатӣ оғоз хоҳанд кард».

«... Набояд фаромӯш кард, ки забони тоҷикӣ дар мақоми забони давлатӣ имрӯз на танҳо дар қорғузори ва муоширати дохилӣ, балки дар робитаҳои хориҷӣ мо нис истифода мешавад. Бо ин забон сандҳои меъёри ҳуқуқии байналмилалӣ ба имзо мерасад, осори илмие адабии халқҳои ҷаҳон тарҷума мешаванд».

«Забони фарҳанги мо оннаест, ки роҳи бисёр тӯлонӣ дар масири таърихи паймудан тоҷиконро бо ҳама саҳифаҳои гоҳо дурахшон ва гоҳе парешон, бо ҳама нишебӣ фарозҳои таърих дар худ ғийбқос кардааст. Аз ин онна пайдош, ки барон аҷлоди бонангу номуси мо мафҳумҳои Модар, Ватан, Истиқлол, Забон ва Фарҳанг ҳамаш ҳаммаъно будаанд».

«Бузургдошти забони давлатӣ ин амр сузаштан ба таърихи фарҳанги миллат аст. Забони тоҷикӣ бо гузашти асрҳо ҳамаҷи омилӣ ваҳдат ва ифтихори миллий дар давлатдорӣ навино мо дар мақоми забони давлатӣ қарор сирфист. Ҳар як фарди соҳибзабон бояд забони модарӣ ва ба востани он ҳуваияти миллий ва фарҳангии миллии худро ҳифз кунад ва сирро дорад. Ҳеҷ фаромӯш набояд сохт, ки забони модарӣ яке аз рушнуҳои асосии давлатдорӣ ва сарнамнаест, ки инсонро ба асолати миллий пайванд медиҳад».

«Донишони забони модарӣ эҳтиром ба миллат ва гузаштан хеш мебошад. Насли имрӯз ва фардон мо бояд дар зехни худ забони модариро ҳамчун муқаддасоти мероси миллий ва воқотарин арзиши фарҳангӣ парварин дода, аз таърихи забони модарии хеш ва осори он огоҳӣ дошта бошанд».

«Яке аз хизматҳои бузурги до-нишмандони мо қузи таълифи осор, ба вучуд овардани истилоҳоти илмӣ ба забони модарӣ дар соҳаҳои ғуноғуни илми забони хеш мебошад».

«Забони мо дар мақоми забони илм нис таҷрибаи тӯлонӣ дорад, ки ниро осори илмӣ гузаштан мо бо он ҳама шухрату маъруфияти ҷаҳонӣ собит намуздааст».

«Таърихи ташаккули давраи нави забони мо, ки аз асрҳои ҳаштум ва нуҳуми метод оғоз меёбад, аз оғози ташаккули ҳамаҷи омилӣ пайванд-гари ҳама мардумони ин қаламрави бузург қарор сирфтааст. Забони мо дар мақоми забони давлатӣ ва расмӣ пеш аз замонӣ Сомониён нис собиқаи бисёр тӯлонӣ ва таърихӣ дорад. Гузаштан он дар се давраи таърихи ташаккули ҳамаҷи омилӣ мута-маллини Ҳақомониён, Сосониён ва Сомониён марбут аст».

«Забон як қузи муҳим ва ҷудопазирӣ фарҳанги миллат. Мору дар таърихи маҳз таваассути забон, осор ва фарҳангҳои мешино-санд ва эътироф мекунанд. Аз ин рӯ, забони мо ва таърихи гузаштан он дар ҳама давраи замон моии ифтиҳор ва омилӣ асосии ҳамбағастии миллат мебошад».

эҳтиром меғузорме ва Федератсияи Россия нис ба манфиатҳои Тоҷикистон бояд ҳамин гуна муносибат дошта бошад.

Владимир Путин дар посух чунин изҳор дошт: «Маҳз ҳамин хел мешавад». Умед аст, ки сарони ду давлат зимни ди-дору гуфтушундиҳои навбатӣ ҳамин нуқтаро ба нобат гирифта, дар роҳи таҳқиқи дустиву ҳамкорироҳи барон хар ду ҷониб манфиат-бахш боз як қалами устувор хоҳанд гузошт.

Б.КАРИМЗОДА,
«Садои мардум»

Ташрифи Владимир Путин ба Тоҷикистон

Президенти Федератсияи Россия Владимир Путин
рӯзи 4 октябри соли 2012 бо сафари расмӣ ба Тоҷикистон меояд

Владимир Владимирович Путин 7 октябри соли 1952 дар шаҳри Ленинград (ҳозира Санкт-Петербург) ба дунё омадааст.

Падараш Владимир Спиридонович Пу-тин собиқадори Ҷанги Бузурги Ватанӣ, яке аз муҳофизони Ленинград дар солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ, модараш Мария Ивановна Путина низ, ки аслан аз вилояти Твер буд, замонӣ муҳосиран Ленинград дар ин шаҳр зиндагонӣ мекард.

Фаёлияти қорни В.Путин соли 1975, баъди хатми факултети ҳуқуқшиносӣи Донишгоҳи давлатии Ленинград, аз мақомоти амнияти давлатӣ оғоз меёбад. Солҳои 1985-1990 дар Олмон сафари хиз-матиро анҷом медиҳад. Баъдан, аз соли 1990, ба ҳайси ёвари ректори Донишгоҳи давлатии Ленинград оид ба масъалаҳои байналмилалӣ ва сипас мушовири раиси шаҳри Ленинград фаёлият менамояд. Баъд аз пош хӯрдани Иттиҳоди Шурвай соли 1991 ӯро ба вазифаи раиси Қумита оид ба алоқаҳои берунаи шаҳри Санкт-Петербург, соли 1992 муовини раиси шаҳр таъин меку-нанд. Солҳои 1996-1997 ҳамчун муовини сардори Раёсати қорҳои Президенти Феде-ратсияи Россия, соли 1997 муовин ва соли 1998 муовини аввали роҳбари Дастгоҳи Президенти Федератсияи Россия, аз моҳи июли соли 1998 директори Ҳадамоти Феде-ралӣи амнияти Федератсияи Россия, аз 29 мартӣ соли 1999 ҳамзамон қотиби Шӯрои амнияти Федератсияи Россия қор карда-

аст. Соли 1999 бо Фармони Президенти Федератсияи Россия аввал муовини аввали Сарвазир, баъд муваққатан иҷрокунандаи вазифаи Сарвазир таъин мешавад. Ҳамон сол, зимни муҷриати телевизионии худ Борис Елцин Владимир Путинро вориси сазовори вазифаи президентӣ эълон карда, аз мардуми кишвар даъват менамояд, ки дар интиҳоботи соли 2000-ум ба тарафдорини вай овоз диҳанд. Аз 31 декабри соли 1999, баъди истеъфои Борис Елцин, то 7 майи соли 2000 иҷрокунандаи вазифаи Президент ва аз 7 майи соли 2000 то 7 майи соли 2008 Прези-денти дууми Федератсияи Россия буд. Аз 7 майи соли 2008 ба вазифаи Президенти Феде-ратсияи Россия Дмитрий Медведев интиҳоб гардид. 4 майи соли қорӣ дар интиҳоботи президентӣ Владимир Путин ғалаба кард. 7 майи соли 2012 баъди маросими қасамқудунӣ Владимир Путин аз нав ҳамчун Президенти Федератсияи Россия ба фаёлият пардохт.

Владимир Путин номзади илмҳои иқтисодӣ мебошад, забони олмониру хуб медонад, забони англисиро нис мефаҳмад. Ба варзиш, маҳсусан намудҳои ғуноғуни ғушӣ ва лижаронии кӯҳӣ машғул аст. Вай ситор намекашад, хеле кам нӯшокии спиртиро истеъмол менамояд.

Сафари аввали расмӣи В.Путин ба Тоҷикистон ба сифати Президенти Федератсияи Россия 16-17 октябри соли 2004 сурат гирифта буд. Зимни ин сафар натиҷаҳои фаёлияти ҷандисолаи ҷонибоҳу дар та-

моми соҳаҳо ҷамъбааст гардида, як силсила созишномаҳо оид ба таътиби доиҳаҳои дучонибаи қалонҳаҷми иқтисодӣ дар соҳаи гидроэнергетика ва металлургияи ранга ба имзо расидаанд.

Владимир Путин дар микёси ҷаҳон ҳамчун яке аз сиёсатмадори намоёну муваффақ ва роҳбари дақиқназару дурандеш шинохта шудааст. Дар сиёсати хориҷини хеш, пеш аз ҳама, ба ҳамқорӣ бо кишварҳои ИДМ таваҷҷуҳи асосӣ зоҳир менамояд. Аз ҷумла миёни Федератсияи Россия ва Ҷумҳурии Тоҷикистон муносибатҳои дӯстона ва ҳамкорироҳи самарабахшин тарафайн ба роҳ монда шудааст.

Сафари Владимир Путин ба Ҷумҳурии Тоҷикистон аз аҳамият ҳоли нахоҳад буд. Дар доираи ин сафар дар назар аст, ки баъди дидору гуфтушундиҳои Владимир Путин ва Эмомалӣ Раҳмон ва баррасии масоили во-баста ба муносибати дӯстонаи ҳамшироқӣ, ба манфиати ҳарду ҷониб яҷандҳуччати расмӣ ба имзо расонида мешавад.

Ёдовар шудан бамаврид аст, ки зимни сафари моҳи майи соли қорӣ анҷомдодаи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон ба шаҳри Москва В.Путин чунин иброз намуд: «Миёни Тоҷикистону Россия ягон масъалаи ҷидди ҳалношуда вучуд надорад, ҷанд масъалаи ҳалталяе, ки ҳаст, мо бо назардошти манфеи ҳар ду ҷониб ҳал хоҳем кард. Мо ҳамаш ба манфиатҳои шарикӣ стратегиямон дар кишвари худ

Базми тарабистон аст, эй хамватанон, табрик! Лабҳо шакарафшон аст, эй хамватанон, табрик!

Эмомалӣ Раҳмон дар бораи Забони давлатӣ

«Пойдорӣ ва бақои суннату фарҳанги миллӣ дар шароити кунунӣ таъсири ҳамаҷуз, омилҳои ҷаҳонишавӣ ва нуфузи забонҳои муқаддир навасуни технологияи пешрафтаи муосир аз бисёр ҷиҳат ба қудрати таъсири забон вобастагӣ дорад. Аз ин рӯ, моро лозим аст, то аз имкониҳои фаровони дохилии забонамон дар мисоли қолабҳои вожаҳои ба лугату истилоҳоти маҳфӯз дар осори давораҳои таърихӣ маҳриди истифода қарор диҳем».

«Ҳар як давлат дар дифои арзишҳои миллӣ, бахусус забон, масъулияти воқеии таърихӣ дорад».

«Панҷуми октябри соли 2009-ум баъди қабули Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи забони давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ин сана ҳамчун Рӯзи забони давлатӣ дар кишвари мо эълон шуд».

«Аз замони ба даст овардани истиқлолият забони тоҷикӣ ба сифати забони давлатӣ дар умуми сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ, мақоми мартаба пайдо карда, дар соҳаҳои коргузорию ҷодидӣ, конуноҳ, илму маориф, фарҳанг ва робитаҳои дохилӣ ва хориҷӣ кишвар ба таври густурда маҳриди истифода қарор дода шуд. Бинобар зарурати рушди ҳамачониби забони давлатӣ дар ҷомеа ҳаҷми ба қабули Қонуни нави Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи забони давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» пеш омад».

«Эҳтиромии забони модарӣ ва амиқ омӯختани он, иҷтимоӣ омӯзиши ҷамъии забонҳои хориҷӣ, пеш аз ҳама русӣ ва англисӣ, аз ҷумлаи раёндаҳои мебошад, ки бода таътиби назорати доимӣ қарор дошта бошанд».

«Мо борҳо таъкид намудам, ки донишҷӯи забони миллӣ далали эҳтиром ба миллат, арзишҳои миллӣ ва таърихӣ фарҳангии хеш аст. Мо забони миллиро дар баробари модар ва Ватан аз муқаддасоти олии эътифӣ намуна, ин андешаҳо бо як ифтихорӣ бузург аз миллати соҳибтамаддуни хеш дар зехни наслҳо низ парвариши медиҳем».

«Бигузоре забони тоҷикӣ ҳамчун яке аз рушди асосии ҳаёти миллат, нишони давлати давлатдории миллӣ ва ҷун раҳми ҳамбастагӣ ва иттиҳоди воқеии ҳама сокинони Тоҷикистони озод соҳибистиқлол ҳамеша устувору пайдо бошад».

«Соли 2008-ум аз ҷониби ЮНЕСКО Соли забонҳо эълон гардидааст. Моро низ лозим аст, ки боз дар масъалаи вазии кунунӣ ва дурнамои рушди забони модариамон ба таври ҷиддӣ андеша намоём».

«Забони миллӣ ва ташаккули пайвастаи он дар мақоми давлатӣ муҳимтарин рамз ва рушди истиқлолияти давлати сиёсӣ мо мебошад. Ҳамеша дар хотир бояд дошт, ки дар тӯли гузаштаи ғуфӯҷа забони мо барои бақои ва ҳаёти миллат, шукӯҳу шаҳомати азамати давлатдорӣ хидмати бузург ва таърихӣ кардааст».

«Боиси ифтихор ва сарфарозист, ки дар ҳама ҳолат миллати тоҷик сипари бозғамӣ, ганҷи гаронаҳои ниёгон-забони модариро аз даст надидааст».

«Фаромӯш накунем, ки ҳурмати забон ҳурмати модар аст, ҳурмати Ватан ва ифтихори давлатдории миллӣ аст».

«Забони мо баёнгар сарнавишти мо, мойи ифтихори сарфарозӣ ва пойдевори ваҳдати ҷовидонаи миллати мост».

«Забон на фақат воситаи муҳимтарини муносибати инсонӣ ва падиди иҷтимоӣ, балки нишонаи асосӣ ва муайянкунандаи асолату ҳувиати миллат мебошад».

(Идома аз сах. 2)

Ва ниҳоят, шохисии панҷум. Ҷаҳду талош дар роҳи хидмат ба халқ, ҳифзи манфиатҳои мардум ҳанӯз наметавонад зомини он бошад, ки манфиатҳои мардум дар ҳақиқат амиқ дарк мешаванд ва ба таври амиқ дар зиндагӣ таътиби мебаранд. Дар ин бобат иловагӣ хисси дурӣ ҷустан аз иштибоҳи сиёсиро низ доштан зарур аст. Президентӣ мо чунин идроқро эҳсосро дорост. Чунин идроқ дар вай хангоми андешарони густурда, дида таъвоинистани дурнамо, таъину таъхиси воқеият, таъсими гириши мушаххас дар заминаи пешниҳоди таъсиро, таътиби пайгиронаи таъсими зоҳир мешаванд.

Натиҷаҳои ҷаҳду талоши сиёсӣ Президентӣ мо чӣ гуна аст? Роҳе, ки ӯ пеш гирифтааст, ба чӣ гуна дастоварду қомебҳои раёсониди ҷамъбасти фаъолияти вай то ба имрӯз аз чӣ иборат буд? Ин ҳамаро бо таътиби санаи масоил зикр мекунем.

1. Истиқрори низоми конституционии кишвар дар соли 1993. 2. Таътиби исоҳоти конституционӣ, аз ҷумла қабули Конституцияи нав, иштибоҳоти Президент бар асоси алтернативӣ ва иштибоҳи парламентӣ нав.

3. Илқои ҳусусиҳои миллӣ ба соҳтори нави давлатии Тоҷикистон, иштибоҳи роҳи таъсиси давлати демокративу ҳуқуқбӯёд, соҳтмони ҷомеаи шаҳрвандӣ, ҳифзи маҳусусияти дунявӣ ва ягонагии давлат.

4. Таътиби пайгиронаи ахлоқ дар бобати амали соҳтани ғуноғундешӣ дар баҳси иқтисод, бо назардошти шаҳлоҳои моликият ва шаҳлоҳои фаъолияти истеҳсоли, ҷорӣ кардани усулҳои демократӣ дар бозор: бунёди низоми нави муҳтабӣ асфору молия; барқарор намудани санаот ва соҳаи кишоварзӣ, ки аз бухрон осеб дидаанд; рушди ҳамачониби раёсониди байналмилалӣ иқтисодӣ ва шаҳлоҳои ҳамкорӣ; таъа бар сиёсати кавии иҷтимоӣ, ҳифзи иҷтимоии кишварҳои осебазири ҷомеаи Тоҷикистон.

5. Илқои ҷойгоҳи муносиб дар ҷомеаи ҷаҳонӣ аз ҷониби Тоҷикистон ба сифати давлати соҳибистиқлоли миллӣ.

6. Хотима додан ба ҷанги шаҳрвандӣ, имзои соҳтмони сулҳ бо муҳолифини мусаллаҳи тоҷик, таъмини боғозати ҳамаи овораҳои иҷборӣ аз Афғонистон ва минтақаҳои дигар.

7. Эҷоди шароити муносиб барои таътиби исоҳоти конституционӣ, баргузори иштибоҳоти нави парламент ва президент бар заминаҳои демократӣ дар вазияти босуботи ҳарбию сиёсӣ ва иҷтимоӣ сиёсӣ.

Бояд дар назар дошт, ки тамоми натиҷаи муваффақиятҳои мазкур дурӯз ба даст омадаанд ва имрӯз ҳам бо камтарин талафот ба даст омаданд. Дар ин роҳ ба мавқеи усулӣ низ зиёне нарасидааст, зеро аз мавқеи усулӣ дур рафтаи хоси рушди Президентӣ мо нест. Ин нукта ҳанӯз дар асоси иштибоҳи Эмомалӣ Раҳмон ба мақоми олии кишвар иброз шуда буд. Муҳимтарини ин усулҳо чунинанд: 1) ҳифзи ваҳдати миллати тоҷик; 2) ҳифзи ягонагии Тоҷикистон дар ҳудудҳои имрӯзӣ; 3) ҳифзи сулҳу соҳтмони шаҳрвандӣ дар ҷомеа, ҳалли тамоми иштибоҳот бо роҳи осоишта ва сиёсӣ; 4) барқарор додан ба манфиатҳои миллӣ ва умумихалқӣ дар қисс бо манфиатҳои ин ё он ҷизъ, ҳаракат, шахсият, ғуруҳи ашхос ва ғайра.

Содик будан ба ин гуна усулҳо кори осон нест. Мо чунин роҳи пеш рафтаи, аз чунин усулҳо пайравӣ намунад, албатта, ба ин ё он андоза талафот, гузашту соҳтмони тақозо мекард ва мекунанд. Ин ҳама ба манзӯри гузашту малорони андак, вале ҳифзи томи, ҳифзи салокат ба усулҳои мазкур ба кор гирифта

Президенти мардумӣ

нин ҳолат ба мушоҳида мерасад. Лозим меояд, ки аз ин ё он шахс дур шавӣ. Ин ё он фард ба майдони душманоии кори халқ меғузарад пас аз он ҳам худро гоҳе самимона, гоҳе бо ҷопушӣ ва гоҳе рифкорона ҳоми мардум мешумораду муаррифӣ мекунанд. Аммо ба Президентӣ муяссар шуд ақари ҳамсафону ҳаммаслақони худро ниғаҳ дорад ва ин ба шарофати хидмати ҷонибайн аст. Ҳамсафони нав низ ари ҳастӣ на мунсаҷаи ҳамфикру ҳаммаромони –ислоҳототарон ва соҳтандони ояндаи Тоҷикистон эҷод мешаванд.

Ҳамин тарик, бидуни шубҳа метавон гуфт, ки тӯли ин солҳо мамлакат боре ҳам ба Президентӣ худ қиёбат накардаву аз Президентӣ ҳам чунин рафторро сар назадааст.

Яке аз хидматҳои Президентӣ Эмомалӣ Раҳмонро, ки маҳз дар даври истиқлолият имконпазир шуд, ба таври махсус бояд зикр кард. Яъне, хидмат дар роҳи тарбияи насли ҷавон дар рӯи ватанпарастӣ ва меҳру муҳаббат нисбат ба таърихи халқи тоҷик, таърихе, ки саршор аз воқеаҳои машуру ҳақрамонӣ ҳаст. Дар ибтидои асри гузашта ҷояҳои аввалини бинои худшисноии миллӣ аз тарафи навиҷандаву дошмандӣ бузург устод Садриддин Айнӣ бунёдгузори шуда буд. Бо гузаш-

медихад, то бо нуру таровати таърихи ғурифторӣ халқро пешрафтӣ мардумро дар ҷодиди душворгузару ғуфӯрози нишеби таърихӣ мунаввар созад. Зимнан, ӯ ба ҳубӣ дарк менамояд, ки асоси шукӯфони ҳар як давлатро ваҳдати дӯстии ҳамаи халқҳо ташкил медиҳад. Бинобар ин, ҳам ӯро намоёндогони ҳамаи қавму миллатҳои муқими Тоҷикистон ғуфӯбонӣ мекунанд. Ин боз як далали дигарест бар он, ки тамоми афкор ва омили Сарвари давлат ба таъмини ҳаёти сазовори ҳамватанони худ, нақӯҳаҳои тамоми кишварҳои ҷомеа аз таркии рушди устувори кишвар равона шудааст. Маҳз бо чунин ниҳати неқ иқоме ба амал омад, ки натиҷаи он қабули Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи танзими айна ва ҷашну маросимҳо» дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» ба шарофати ибтикорӣ Президент буд. Ин санаде, ки аз бисёр ҷиҳат муҳасир ба фард аст, тасодуфан таъхия намунадаст. Сабаб ин аст: дар ҷараёни ҷадиди сол қатнасуру тӯйҳои арӯсии бошукӯҳ, вале миёнишкан, ҷанҷонҳои ғуфӯрар, ки дар баргузориҳои онҳо, қабл аз ҳама, худнамӣ, тақиди нафсоният зоҳир мебариданд, бори сангине бар дӯши ҷомеаи кишвар буданд. Алалхусус ин бори сангин барои ҳонаваҳои қамбизот, ки бучети онҳо имкони таъмини чунин хароҷотро на дошт, тоқатфаро буд. Президент ҳуб

ниҳат, соҳтмондихандагони маъраку маросимҳои ғуфӯтанаву бошукӯҳ ақсаран худӣ маъмурун ва қормандои идиораҳои давлатӣ буданд. Аммо иқдор бояд шуд, ки Президент як

вачаб ҳам аз роҳи худ ақиб барнагашт ва бо устуворӣ ба таътиби ин қонунӣ моҳияти инқилобӣ шуруъ наму. Вай бовар дошт, ки ӯро халқ, ҳақматқонии одӣ ва равшанфикрон ҷонибдорӣ мекунанд. ӯ дар умедвории хеш иштибоҳ накарда буд. Имрӯз Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи танзими айна ва ҷашну маросимҳо» дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» ба меъёри ҳаёти, ки пешро роҳи исоҳотӣ ва хароҷоти барӣёро меғирал, тақиди ёфтаст ва ба ақоли кишвар имкон медиҳад, то пасандоҳҳои худро ба зарурати иҷтимоӣ, таҳкими оилаҳои ҷавон ва омӯзишу парвариши фарзандон ҳарч намоёнд.

Дар мавриди ин ки қарори Президентӣ Эмомалӣ Раҳмон ба қадом андоза дуруст ва мутобиқи тақозои замон буд, он далали низ шаҳодат медиҳад, ки ба таъриби Тоҷикистон баъзе кишварҳои ҳамҷавор, аз ҷумлаи Ёзбекистон, тавачҷӯх зоҳир мекунанд ва онро пайравӣ менамоянд.

Албатта, маҳдудияти ин очерки муҳтасари мо имкони бештар тавачҷӯф қардан, васеътар тавҷех додани нуктаҳои болоиро намедихад, вале бо вучуди ин мо ҳостем, то ба баъзе аз

мерафт, ҳусни ниҳат нишон меод ва дар зими аз усули риояти манфиатҳои тамоми миллат, тамоми халқи Тоҷикистон ақибнишии намеркард.

2. Артиши кишвар ё худ Қувваҳои Мусаллаҳи он яке аз замонатҳои истиқлолияти мамлакат аст. Дар Тоҷикистон артиш бояду шояд бо омадани Эмомалӣ Раҳмон ба сари қудрат ташаккул ёфт. Президент ба таъсиси артиши миллӣ ҳамчун ба яке аз вазифаҳои дараҷаи аввал на фақат ба хотири зарурати ин иқдом (зими, мулоҳизаҳои дигаре ҳам буланд) шуруъ намунадаст, балки ин қорро ба сифати қарзи конституционии хеш ағҷом додааст. Зиёда аз ин, мутобиқи молақи 69-уми Қонуни асосии мамлакат Президент Сарфармондеҳи Олии Қувваҳои Мусаллаҳи Тоҷикистон махсус мешаванд, қумондонҳои ҷузъу тоҷикҳои Қувваҳои Мусаллаҳро ба вазифа таъин ва аз вазифа сабуқдӯш менамояд; дар сурати ҳатари воқеӣ ба амнияти кишвар дар ҳудуди кишвар ё виллоят ҳолати низоми эълон мекунанд, Шӯрои амният таъсис медиҳад ба он роҳбарӣ менамояд, дар бораи тарфеи дараҷаи қумондонҳои олиртба дастур медиҳад, шаҳрвандон, аз ҷумлаи хизматчиёни ҳарбиро бо муқофотҳои давлатӣ сарфароз мебаронад.

Эмомалӣ Раҳмон бо иҷрои чунин вақолатҳои олии ва ғуфӯсияти ба

васоти ҳарбии техникаи ва моликияти округҳои низоми собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ қомилан меҳос монда бошанду Туркманистону Қирғизистон вориси васоти техникаи моликияти ду сипоҳи шуда бошанд, пас ба Тоҷикистон ҷизе нарасид; на техника, на пойгоҳи низомию таълими. Бар замми он ки артишро мусаллаҳ қардан зарур аст, онро бо либосу ҷойгоҳ таъмин намудани сарбозону афғоронро таълим додан низ ҳатмист. Ин имкони боре ҳама аз ҷойе бояд фароҳам қард.

Баъд аз он ки ҷабҳи фароҳамӣ дар задухӯрдҳои низомии ғолиб омад, сипоҳи техникаи он-танк, норинҷак, радиостансия ва амсоли онҳо тахти қайду назорат қарор гирифтанд. Ин асоси муҳими аслиҳа ва пойи техникаи артиши Тоҷикистонро ташкил дод. Сипас, он чӣ зарур буд, ҳаридорӣ шуд: ҷарҳол, танк, мошини нағфарбарӣ зиреҳпӯш ва дигар намуноҳои аслиҳаи сақил. Тоҷикистон аз Вазорати дифои Федератсияи Россия техникаи низомии гирифт, дар дигар баҳшҳо низ қуммаҳос расиданд. Аммо техникае, ки Федератсияи Россия ба Тоҷикистон дод, асосан аз ҷумлаи васоти техникаи низомие буд, ки дар ҷабҳаҳои ҷанги Афғонистон истифода шудааст ва тармими доимиро тақозо мекард.

Бо вучуди ин ҳама мушқилот артиши миллӣ ва Қувваҳои Мусаллаҳи Тоҷикистон соҳтмони ёфтадун ба пойи худ устувор истодад. Имрӯз Қувваҳои Мусаллаҳи Тоҷикистон қавианд ва таъвоиниди дифо аз Ватану истиқлолият онро дорад.

Эмомалӣ Раҳмон ба ситодҳову ҷузъу тоҷикҳои артиши миллӣ ба таври мунтазам таъриф мебарад, дар дидабонҳои марӣ, хоҳонҳои сарбозон ва таъриngoҳо бо низомиён бозидлу мулоқот мекунанд. Вай ҳар саре ҷанд дар машқҳои ғуноғуни низоми, таъриngoи тирандозӣ, сафориҳои низомиён ва маросими савғанди сарбозон ширкат мебарад. Худи Президент низ барои хидмати соҳтмони ба Тоҷикистони азизаш, ба халқи кишвар савғанд ёд намунадаст ва ҳам ба сифати Сарвари давлат, ҳам ба сифати Сарфармондеҳи Олии Қувваҳои Мусаллаҳи мамлакат савғанди хешро ба ҷо меорад.

Эмомалӣ Раҳмон, бидуни шак, дар миёни сиёсатмадорони Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил ҷойгоҳи баланду сазовор дорад. Албатта, ин тасодуфӣ нест. Вай ғуфӯбонии халқи қадимаро соҳибхирати худро сазовор шуда, ба истиқрори сулҳ ва таҳкими тағоҳу муносиб дар мамлакат ноил гардид ва бо ин амали ибтикорӣ хеш ба эътифори байналмилалӣ низ ноил шуд. Ғуфӯтаҳо ва арзёбонҳои сиёсатмадорони машуру, арбобони давлатӣ ва ҷамъиятӣ ғуфӯчи чунин маъруфӣ-ятанд. Собиқ Дабри қулли Соҳтмони Милали Муттаҳид Қофи Аннан дар яке аз мушоҳидаҳои матбуотии худ ин гуна иброз доштааст: «Тоҷикистон ба дигар кишварҳо дар масъалаи ҳалли иштибоҳоти дохилӣ мисоли беназир нишон дод. Ба андешаи ман, ин саҳми муҳими Тоҷикистон ба таърихи сулҳфаринист».

Президенти Федератсияи Россия Владимир Путин дар ҷараёни яке аз сафарҳои худ ба Тоҷикистон таътиби исоҳот ва раёндаи демократиро дар кишвари мо чунин арзёбӣ қардааст: «Он чӣ дар Тоҷикистон меғузарад, барои бисёре аз халқҳо ва кишварҳои ҷаҳон намунаи ибрат аст».

Бешубҳа, имрӯз бо гузашти бист сол аз он рӯзи таърихӣ, ки Эмомалӣ Раҳмон ба сари қудрат омада буд, метавон ҳамачониба тасдиқ қард, ки ташаккули давлати мустақили тоҷикон дар поёни ҳазорсолаи гузаш-

мешаванд.

Мутаассифона, на ҳама инро мебинанд, на ҳама инро дарк мекунанд ва ақсарият дунбозагари танҳо чунин усуланд: «Ё ҳама чиз ё ҳеҷ!» Вақте ки ҳамасони собиқ ва шарикони собиқҳои муборизаи шарикони усулро пеш мебаранд, ағачи талх ҳам бошад, аз онҳо дурӣ гузашти лозим меояд. Баъзе, на ҳамаи муборизон ва ҳақрамонии роҳи муборизаи барои ҳақиқат ва барои истиқрори низоми конституционӣ дар Тоҷикистон таъвоиниди вазифаҳои нави ва шарикони нави ба дараҷаи бозид шояд дарк намоёнд, бифаҳманд. Ҳам дар ҳаёт ва ҳам дар сиёсат ҳамеша ҷу-

ти замон ба ин раёндаи асарӣ ғуфӯризиш чун китоби «Тоҷикон»-и академик Бобочон Ғафуров тақони неруманда бахшид. Аммо аз рӯйи адолат бояд зикр қард, ки танҳо бо саъю қушиши Президент Эмомалӣ Раҳмон ғояи худшисноии миллӣ ба сатҳи сиёсати давлат боло бардошта шуд.

Худи Эмомалӣ Раҳмон бо рафтору ибтикорӣ ҳамаҷуз хеш, суҳанони таъсирбахш ва таҳқиқоти амиқ дар баҳси таърихи бостони халқи тоҷик ба шаҳрвандони кишвар намунаи қобили тавачҷӯхи ватанпарастӣ, посдорони хотири гузаштагон, ифшои асолати ғуфӯрози гузаштаи дуруро нишон

мефаҳмид, ки «ғуфӯчи бошукӯҳ» дар кишвар боиси ағӯшони нобаробарии иҷтимоӣ мешаванд ва қисми зиёди аҳолиро ба вартан қамбизотӣ мекарданд. Маҳз бад-ин сабаб Президент дар мавриди манъи тӯйҳои ғуфӯшӯх ва маросимҳои ғуфӯрарототи ёдбӯд қарор қабул қард. Сарфи назар аз он ки қарори Сарвари давлат ифшои ниҳати неқ ва таътиби оқилона буд, ба шиканҷи ҳомбӯна ва муҳолифати бесару садон донраҳон муайян рӯ ба рӯ шуд.

Ин ҳолатро чунин шарҳ додан мумкин аст: аввалан, қохилини таваққури назари консервативии баъзеҳо монети нағонихо мешаванд ва со-

нукот тавачҷӯф намоём:

1. Президент Эмомалӣ Раҳмон ҳамчун меъмор асоси бинои сулҳу соҳтмони кишвар (ки ӯро ҷомеаи ҷаҳонӣ арса боз як хидмати ҳосаре адо намунадаст. Қори ниҳати душворе чун раёндаи оштии миллӣ бидуни нобаробарии муваққатӣ ва бухронҳои марҳилавӣ поён намерасиданд. Аз ҷумлаи ҳолатҳое ба миён меоманд, ки муҳолифини гоҳе аз иломи музокирот даст мекашанд, гоҳе ҷаласан Комиссияи оштии миллиро таҳрим ва тарк мекарданд. Дар чунин асно маҳз Эмомалӣ Раҳмон аввалин шуда ба пешвои муҳолифин

раванди таъсису ташаккули артиши миллии Тоҷикистон дар ҳама марҳилаҳо роҳбарӣ қардааст.

Зимнан, маҳусиятҳои ин раёндаи дар Тоҷикистон бояд ба назар гирифт. Ин маҳусиятҳо ҳеле муҳим ва дар баъзе ҳолатҳо қамназиранд. Ғуфӯни он қонфист, ки дар қисс бо дигар ҷумҳуриҳои Осиёи Марказӣ ва умуман кишварҳои узви ИДМ, ки неруҳои мусаллаҳи худро дар заминаи ҷузъу том ва қисмҳои собиқ Артиши Шӯравӣ таъсис додаанд, Тоҷикистон артиши худро дар ҷойи ҳоли таъсис доду ташаккулибонӣ онро аз сифр шуруъ наму.

Агар ба Қазокистону Ёзбекистон

таву оғози ҳазорсолаи нави бо номӣ ӯ ва фаъолияти ғуноғунашлун вай робитан мустаҳкам дорад.

Хидматҳои Эмомалӣ Раҳмонро дар назди Ватан ва миллат бо саҳме, ки Авраам Линколн, де Голл, Қамол Отатурк ва дигар шахсиятҳои сиёсӣ сатҳи ҷаҳонӣ дар замониҳои ғуноғуни дар роҳи рушди кишварҳои худ гузоштаанд, метавон қисс наму.

Имрӯз ин воқеият қомилан қобили мушоҳида аст.

С. ФАТТОВЕВ,
сиёсатшинос,
М.САЙДУДДИНОВ,
нависанда

Точик санохон аст бар давлати Сомонӣ, Навдавлати Сомон аст, эй хамватанон, табрик!

Меҳмон БАХТӢ,
Шоири халқии Тоҷикистон

ҲАРФИ ШУКРОНА

Аё, эй аҳли дил, эй аҳли кишвар,
Аё, эй мардуми озодаминбар.
Сурудам ҳарфи шукру бениҳист,
Дурудам шевасест аз ориёнфир.

Аё, қавми хунарманду нурармон,
Нишон аз бостон то Оли Сомон.
Дар ин Ховарзамин хуришеи нав бош,
Дар ин асри навин бошавкату шон.

Аё, эй тоҷики хушёру бедор,
Биёяд шухрати пешин ба тақрор.
Туро рӯҳи бузургонат мададгор,
Ватандор, эй ватандор, эй ватандор!

Навиде омада аз Оли Сомон,
Тавон ёбад, сафо ин Тоҷикистон.
Муборак, шахриёр, ин хусни шохӣ,
Муборак субҳи ободӣ ба даврон!

Ҳақназар ГОИБ,
Шоири халқии Тоҷикистон

ШОҲ ОМАДУ ШОҲ ОМАД

Базму тарабистон аст, эй ҳамватанон, табрик!
Лабҳо шақарафишон аст, эй ҳамватанон, табрик!

Шоҳ омаду шоҳ омад, хуришед ба моҳ омад,
Чашмаи шарарафишон аст, эй ҳамватанон, табрик!

Тоҷик санохон аст бар давлати Сомонӣ,
Навдавлати Сомон аст, эй ҳамватанон, табрик!

Исмоили моро бин дар тахти ба тоҷи мо,
Тахташ гуҳарафишон аст, эй ҳамватанон, табрик!

Тоҷик сараш ёнд аз хок бари афлок,
Хокаш, ки зарафишон аст, эй ҳамватанон, табрик!

Гулбоғи шукуфоне- Хатлону Хучанд имрӯз,
Иде ба Бадахшон аст, эй ҳамватанон, табрик!

Тоҷи сари хуришеӣ имрӯз насиби мост,
Хуришед, ки хандон аст, эй ҳамватанон, табрик!

Камол НАСРУЛЛО,
Шоири халқии Тоҷикистон

ЗОДРӢЗИ ОФТОБ

Муборак зодрӯзи офтобе,
Ки аз рӯи дурахшонат баромад.
Аз ӯ шуд гармӣ ҷони сарди Меҳан.
Аз ӯ нури сафо бар дил даромад.

Муборак зодрӯзи он баҳоре,
Ки бо рӯи шукуфони ту бишукфт.
Замини Тоҷикистон сабз шуд боз,
Гули умед аз ҷони ту бишукфт.

Муборак зодрӯзи ишқи воло,
Ки чун хуришед аз ҷони ту ҳезад,
Муборак зодрӯзат, эй хучиста,
Чавонмардиш дунё бо ту зебад.

Муборак зодрӯзи бахти тоҷик,
Ки дар симон некат гашт хандон.
Муборак бод тоҷу тахти тоҷик,
Ки аз ту гашт аз нав партавафишон.

ҲАДИСА,
Шоири халқии Тоҷикистон

ЭМОМАЛӢ РАҲМОНӢ

Исмоили Сомонӣ, к-ӯ шоҳи тавоно буд,
Ҳам шоҳи тавоно буд, ҳам зираку доно буд.
Бо неруи имонаш девори Бухоро буд,
Дар мулки Бухороиш ӯ шӯҳра ба дунё буд.

Эмомалӣ Раҳмонӣ, аз тухмаи Сомонӣ,
Ҳам шоҳи бафараҳангу ҳам сарвари ирфонӣ.
Он ҷанги балогангез, он душмани хуношом,
Аз мулк бадар бинмуд бо фазлу ба пурдонӣ.

Эмомалӣ Раҳмонӣ, шахроҳ ба дунё шуд,
Шахроҳ ба дунё шуд, мулкаш чӣ тавоно шуд.
Бишқофт дили хора, бас хора чӣ паҳно шуд,
Ин халқ ба асли ҳеш баргаштаву эҳё шуд.

Тай карда ҷаҳон яксар, то бишукфад ин кишвар,
Таъмири Ватан карда, бинҳод ба сар афсар.
Ақсои ҷаҳон гашта, осону гарон гашта,
То мулки қуҳанбунёд аз нав бикашад шаҳрар.

Эмомалӣ Раҳмонӣ, бошад раҳи Сомонаш,
Ҳам нури Худо бар сар, ҳам шафқату эҳсонаш.
Бо ин қадалу ишташ меҳраш ба Ватан бастаст,
Гар зинда будӣ Сомон, мешуд ҳама ҳайронаш.

Эмомалӣ Раҳмонӣ, аз тухмаи Сомонӣ,
Аз Мовароуннахру аз мулки Хуросонӣ.
Ҳамхонаи Синову ҳаммаслаки Румӣ ўст,
Тоҷик ба тоҷ астӣ аз заҳмати Раҳмонӣ.

Мирзо РУСТАМЗОДА МЕЪМОРИ ВАҲДАТ

Фарзанди азини Тоҷикистон,
Якумр туро Худо нишахбон.
Эй чашми умеди миллати мо,
Эй Сарвари арҷманди даврон.

Сад соли дигар ба тахт бошӣ,
Ҳомӣ ту ба сулҳу бахт бошӣ!

Дасту дилу нияти ту пок аст,
Танҳо туро аз Худой бок аст.
Хар нақшаеу тири душманонат,
Беҳудавеу андаруни хок аст.

Сад соли дигар ба тахт бошӣ,
Ҳомӣ ту ба сулҳу бахт бошӣ!

Дар пасту баландиҳон миллат,
Бо азму азобу ранҷу зиллат.
Синои замони ҳеҷи гашти,
Бахшида даво ба дарди миллат.

Сад соли дигар ба тахт бошӣ,
Ҳомӣ ту ба сулҳу бахт бошӣ!

Дар синаи ту ҳазор дард аст,
Дарде ҳама ҷо насиби мард аст.
Бо бори бузурги халқ бар дӯш,
Хар як шабу рӯзи ту набард аст.

Сад соли дигар ба тахт бошӣ,
Ҳомӣ ту ба сулҳу бахт бошӣ!

Бигашта басо зи гарму сардӣ,
Эй карда ҳалол ҷавонмардӣ.
Бар миллати ҳеш сулҳу Ваҳдат,
Ҷон дар қафи даст тухфа кардӣ.

Сад соли дигар ба тахт бошӣ,
Ҳомӣ ту ба сулҳу бахт бошӣ!

Ту умри ҷавон фидо намудӣ,
Хар суфтаи худ адо намудӣ.
Ҳам хӯрда қасам ба шири модар,
Сад бор ба он вафо намудӣ.

Сад соли дигар ба тахт бошӣ,
Ҳомӣ ту ба сулҳу бахт бошӣ!

Шоҳанишаҳи пуштибони мардум,
Эй хӯрда зи нони хони мардум.
Меҳри ту бувад ба синаҳо ҷо,
Эй нони ту дар забони мардум.

Сад соли дигар ба тахт бошӣ,
Ҳомӣ ту ба сулҳу бахт бошӣ!

Содиқи КАШРУДӢ

ЯЛИ СУЛҲОФАРИН

Бахт бодо ёри ту, эй неқмард,
Дур бодо аз вуҷудат ранҷу дард!

Гарм бодо дил даруни синаат,
Қалби ҳасмат бод андар сина сард!

Нағзарод аз гардиши айём ҳеҷ
Қалби софатро ғубору ҷангу сард.

Мулки ту ободу халқат шоду хуш,
Дар баҳори гулфишон чун боғу вард.

Пурнишоту софу беғаш з-ин ҳама
Зиндагонӣ чун самони лочвард.

Бод ҷовид номи ту андар ҷаҳон,
Эй яли сулҳофарин, марди набард!

Иди Наврӯзат муборак, ҳам Баҳор,
Бод ҳар рӯзи ту ид, эй неқфард!

Саидалӣ МАЪМУР,
Шоири халқии Тоҷикистон

ШАРОРАИ УМЕД

Ба дил афрӯхта шарораи нав,
Бишудӣ вориди ҳазораи нав.
Асқатори бигаштанд.
Менамой ту чун қатори нав.
Тоҷикистон биёфт истиқлол,
Назар афкан ту бо назораи нав.
Пештоз аст аспи Исмоил,
Бин ба гашти наву савораи нав.
Ў агар бораи Бухоро буд,
Тоҷикистон биёфт бораи нав.
Ҷораи чорасоз шуд қуҳна,
Мушқил осон бишуд ба ҷораи нав.
Ҳоки Меҳан нагашт садора,
Монд якпора дар ҳазораи нав.
Тоҷик омад зи нав зи қунҷу қанор,
Ў наҷӯд дигар қанораи нав.
Солу аср ситораҳо доранд,
Худ бишав, асри нав, ситораи нав.

Ширин БУНӢД,
Шоири халқии Тоҷикистон

ШАҲСАВОРИ МИЛЛАТИ МО

(Эҳдо ба Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ РАҲМОН)

Марди мардӣ, марди фардӣ дар замини дар замона.
Дар дили мардум ниҳодӣ аз садоқат ошён,
Чехраи нурири ту шуд нури бахти миллати мо
Шаҳнавози миллати мо, шаҳсунуи давлати мо.
Чамъ кардӣ миллати садтораи тоҷики моро,
Шӯъларезон кардӣ шои талхи мо, торики моро.
Сулҳ овардӣ ба мардум, Сулҳи мо поянда бодо!
Парчами давлат сари мо то абад тобанда бодо.
Сурхӣ бинмудӣ зи фазли ҳуо рухони зарди моро,
Аз муҳаббат гарм карда синаҳои сарди моро.
Чун самандар ҳестӣ аз оташи ҷаҳони аҷдод,
Бо садоқат, бо рафоқат давлати нав карда эҷод.
Аз миёни обу оташи ҳестӣ, ай марди миллат,
Марҳаме бахшидӣ гирам, ки ба дозу дарди миллат.
Ҳамчу Исмоили Сомон ваҳдате эҷод кардӣ.
Хар чӣ кардӣ, бар Ватан кардӣ, Ватан обод кардӣ.
Чун шундӣ нур зи ҳасрат оҳи халқи ҳештанро,
Мисли Данко кардӣ рушан роҳи халқи ҳештанро
Ҳестӣ чун марди майдон, раҳнамои халқи тоҷик
Раҳнамои миллати худ, раҳқушои халқи тоҷик.
Пардаи торикро бардоштӣ аз рӯи таърих.
То шиносод ҳеширо аз рӯи таърихи қадима,
Аз ҳама буду набуду саргузашти нима-нима.
Шод бош, ай марди майдон, з-Оли Сомонӣ нишона,
Тоҷикат бишнохт худро аз каму беши замона.
Ҳеширо пайдо намуд аз нури чашми рӯдақиҳо,
Аз шукӯҳи тирин ҳеш, аз ҷилон қӯдақиҳо.
Тоҷики соҳибнасаб имрӯз оламбин гашта,
Бо тамоми халқи олам дӯсти дерин гашта!

Пайшанбе ШОҲЗОДА

ИФТИХОР

Мавҷ андар мавҷ омад, мавҷ рафт,
Шарфаи каф то сарои Панҷ рафт.
Аз дили ранҷур ин дам ранҷ рафт,
Аз замин то осмони Ванҷ рафт.

Сарвари мо, гарқ дар нури сахар,
Бо гурури тоҷикӣ омад ба дар.
Дар ҷабин фарри қайӣ ҷилвагар,
Аз қудумаш сабзаву гул баҳравар.

Он яке меғуфт: фарзанди ман аст,
Дигаре меғуфт: пайванди ман аст.
Модари ванҷ ба садо ифтихор
Гуфт: ӯ лаҳти ҷигарбанди ман аст.

Ў суҳан меғуфт бе шарҳ он замон,
Бо забони дил барои мардумон.
Ин муаммо нест бахри тоҷикон,
К-аҳли дилро бошад он лутфи баён.

Аз қудумаш рехт бар дилҳо шарар,
Зинда бодо Сарвари олиназар!
Миллати тоҷик бо тадбири ӯ
Меравад то дарғаҳи Шамсу Қамар.

Амиршоҳи ХАТЛОНӢ

ҶАЛАСАИ ҚИСМАТ

(Порча аз достон)

Зи Хатлон зумрае мардонӣ оқил,
Фурӯзон карда шаъми шои маҳфил.

Вақили тозарӯе, як ҷавонмард,
Нигоҳи аҳли ёронро ба худ кард.

Зи мағзи дил, зи ҷони худ суҳан гуфт,
Забонаш ҳар нафас дарди Ватан гуфт:

«Барои ваҳдати миллат биқўшем,
Барои мулки беиллат биқўшем».

Саропо буд маънӣ дар қаломаш,
Ҳама шаҳди Суҳан буюӣ ба ҷомаш.

Ба шабтабён суҳанҳои ҷигарсӯз,
Ҷароғи равшане гашт андар он рӯз.

Ватан, танҳо Ватан гӯё вуҷудаш,
Ба ҷуз ваҳдат дигар мақсад набудаш.

Такон дода суҳан бар ақлу бар хуш,
Вуҷудӣ ҳар қадоме гашта бӯд гӯш.

Инони неку бадро ӯ ба худ кард,
Бурун карда зи дилҳо гузасеу дард.

Чу нуре гашта ӯ дар шои кишвар,
Фурӯзон гулҳану дилҳо мунаввар.

Даво бар заҳми меҳан чун табибе,
Барои дарду салҳояш ҳабибе.

Ҷавонмарди худогоҳу хирадманд,
Суҳан бар халқи меҳан гуфт чун панд.

Фуруд омад, ки бар ҷояш нишинад,
Даме бо худ нафас осуда бинад.

Вале дарди Ватан бурда қарораи,
Барору нобарорӣ интизораи.

Ғубори кинаро бодӣ фараҳ бурд,
Ғами садсоларо чун гарди раҳ бурд.

Ба сурат бас ҷавонмарди тавона,
Ба сират оқилу хушманду доно.

Суҳанҳои наку андар забонаш,
Ғараз аслю набуд андар баёнаш.

Зи нураш шуд дурахшон тирашабҳо,
Шукуфта гуҷаиш шодӣ ба лабҳо.

Ба бахти халқу кишвар раҳнамо шуд.
Муқофоти Худо аз бахри мо шуд.

Вақилон даъваташ бар тахт қарданд,
Ватанро рӯ ба рӯ бо бахт қарданд.

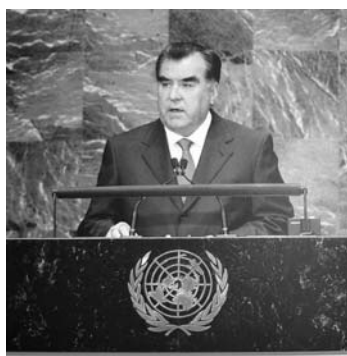
Саҳифаи ҷашниро Тиллои НЕКҚАДАМ омода намудааст.

Тлочи сари хуришедӣ илрӯз насиди мост, Хуришед, ки хандон аст, эй хамватанон, тадрик!

Президент Эмомалӣ Раҳмон - меъмори сулҳ

Дар Муассисаи давлатии «Китобхонаи миллии Тоҷикистон»-и назди Дастгоҳи иҷроияи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муаррифии китоби тозанашири «Наҳотбахши миллат», ки ба забонҳои англисӣ ва фаронсаӣ ба нашр расидааст, баргузор гардид. Ин китоб ба фаъолияти бистсолаи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон бахшида шудааст. Муаллифони китоб доктори илмҳои таърих, профессор Абдуфаттоҳ Шарифов ва номзоди илмҳои таърих Абдулло Ғафуров мебошанд. Ба он академик Раҳим Масов пешгуфторнавиштааст. Ин китоб аз ҷониби Ширкати аврупоии Биг Медиа груп (Big Media group) дар ҳамкорӣ бо Сафорати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар Шотландияи Бельгия, дар шаҳри Брюссел, рӯйи ҷом омадааст. Сарвари ин ширкат Тино Кейперс зимини суҳанрони хеш дар маросими муаррифии китоб гуфт, ки Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон дар арсаи ҷаҳон ҳамчун меъмори сулҳ шинохта шудааст. Вай ҳамчунин хабар дод, ки шумораи наватбани маҷаллаи «The eurasian times» низ пурра ба Тоҷикистон бахшида шудааст ва имрӯз ҳамроҳи китоби зикршуда муаррифӣ мегардад. Шумораи ба Тоҷикистон бахшидашудаи маҷаллаи номбурда бо теъдоди 500

THE ARCHITECT OF PEACE
EMOMALI RAHMON
L'ARCHITECTE DE LA PAIX

хазор нусаҳо ҷоп шуда, дар шабакаи ҷаҳонии Интернет ҷойгир шудааст, ки аллакай беш аз як миллион хонандагон бо он шиносӣ пайдо намуданд. Эмомалӣ Раҳмон, ки дар Иҷлосияи таърихӣ XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шаҳри Хучанд Раиси Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон интихоб шуд, дар рӯзҳои Сарвари давлатро бар уҳда гирифт, ки миллат қариб ба парокандагӣ расида буди мардуми ин сарзамини сулҳсӯепа дигар бовар надоштанд, ки ба сулҳ оварӣ мегарсид. Нобоварию хусусат байни сокинони кишвар авҷ гирифта, як қисми мардум Ватанро тарк карда, гуреза шуда буданд. Бинобар ин, дар

назди Роҳбари давлат вазифаҳои пурмасъулият ва таърихӣ миссонд. Имрӯз, баъди гузашти бист сол, исбот гардид, ки Эмомалӣ Раҳмон воқеан шахси босубот, қавиҷро ва дурандеш буда, ба қавли хеш содиқ аст. Ҳамин замирату талошҳои Президент бахри эъморӣ ҷомеаи демократӣ ва фаъолияти пураиҷтимоӣ созандагӣ эшон дар зарфи бист сол дар китоб пурра инъикос ёфтааст. Ин нукта зимини муаррифии китобдод ҳар як баромади нотикон махсус таъкид мегардад.

Дар ҷамъномаи муаррифии китоб намоиядгоҳи Дастгоҳи иҷроияи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, вазорату идораҳо, таълимгоҳҳои олии кишвар, олим, адибон, рӯзноманигорон, китобдорон ва меҳмонон аз кишварҳои хориҷӣ ҳузур доштанд. Нашири китоби «Меъмори сулҳ», ки ба ҷашни 20-солагии Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон бахшида шудааст, барои боз ҳам хубтар муаррифии намунаи тоҷикон, соҳиб Президенти мамлакат Эмомалӣ Раҳмон дар рушди шумун кишвар аҳамияти калон дорад.

Б. КАРИМЗОДА,
Ш. АБДУЛВОҲИДОВА,
«Садои мардум»

Ҳар сафари Президент ба Бадахшон ғайзу баракат меорад

Дар машварате, ки раиси Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон Қодири Қосим бо роҳбарони воҳидҳои сохтории мақомоти маҳаллии ҳокимияти давлатӣ, сардорони идораи муассисаҳои вилоятӣ, мақомоти хифзи ҳуқуқ ва як қатор созишноҳи ҷамъияти доир намуд, натиҷаи сафари қорни Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон, ки рӯзҳои 18-20 сентябри соли равон ба шаҳри Хоруғ, ноҳияҳои Рӯшону Шугнон қараён гирифт, мавриди баррасӣ қарор дода шуд.

Раиси вилоят Қодири Қосим миннатдорӣ самимини Роҳбари давлат, инчунин арзу сипоси хешро ба аҳли нишаст ва дар шахси онҳо ба тамоми сокинони вилоят, ки барои дар сатҳи баланд ташкил намудани истиқбол ва гусели Сардори давлат дар рӯзҳои таърифи хисса гузоштанд, иброз намуд ва зикр кард, ки ҳар як сафари Роҳбари давлат ба Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон ғайзу баракати фаровон ато менамояд ва боиси ободкорӣҳои зиёд дар вилоят мегардад. Дар сафари 51-ум бо иштироки Роҳбари давлат Эмомалӣ Раҳмон иншооти муҳими аҳамияти иқтисодӣ-иҷтимоӣдошта - биноҳои муштариҳои мактаб-интернат барои ғаймон дорони 640 ҷой, литсей-интернат дар ноҳияи Рӯшону, биноҳои замонавии мақомоти маҳаллии ҳокимияти давлатӣ, филиалҳои БДАТ «Амонатбанк» ва ЧСК «Тоҷиксодиротбанк» дар ноҳияи Шугнон ва қорҳои дӯзандагӣ барои зиёда аз 100 ҷойи қорӣ дар шаҳри Хоруғ мавриди баҳрабардорӣ қарор гирифтанд. Инчунин нахустини ҷор иншооти дигар, аз ҷумла иншооти ғайминкинӣи шаҳри Хоруғ гузошта шуд. Ба сохторҳои марбут ба супорӣи дода шуд, ки барои дар шафати қорҳои дӯзандагӣ бунёд намудани боз як бино барои 300 ҷойи қорӣ, сохтмони қомбаниги ордагирӣи дар шаҳри Хоруғ ғ маҳалҳои афтори он бо иқтидори қорқарди 30 тонна орд дар як шабонарӯз, дар ҷойи ҳозираи бинои Мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣ ноҳияи Шугнон, дар маҳаллаи Баҳрохуруғ бунёд намудани маркази саломати бо таҳқиқоти муосир тадбирҳои амалӣ роҳандозӣ намоянд. Дар маҷмӯъ, Роҳбари давлат, Ҳукумати ҷумҳурий, вазорату идораҳои ҷумҳуриявӣ ва мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣи вилоятро вазифадор намуд, ки дар давоми якунини соли оянда дар шаҳри Хоруғ ва маҳалҳои афтори он 16 иншооти аҳамияти иқтисодӣ-иҷтимоӣдоштаро сохта, мавриди истифода қарор диҳанд. Дар рӯзҳои таърифи Президенти мамлакат бо супоришҳои бевоситаи ӯ ба ҳоҷагӣи коммуналӣи шаҳри Хоруғ нух адал техникаи замонавӣ бо арзиши умумии 2,5 миллион сомонӣ, ба Идораи ҳоҷагӣи оби вилоят ҷор адал техникаи замонавӣ бо арзиши беш аз 1,2 миллион сомонӣ расида шуд. Барои соҳилмуостаҳкамкунӣ ба Идораи ҳоҷагӣи оби вилоят 1,5 миллион сомонӣ ҷудо гардид. Сарвари давлат Эмомалӣ Раҳмон ба идораҳои дахлдорӣи ҷумҳуриявӣ ҷиҳати таҳия намунаҳои доира ва ҳарҷоти асфалтпӯш намунаҳои роҳи мошингарди маркази ноҳияи Рӯшону дар масофаи 5 километр супорӣи дода, аз Ҳукумати ҷумҳурий тақозо намуд, ки барои таҳияи Барномаи рушди иқтисодӣ - иҷтимоӣи водии Бартағи комиссияи босалоҳият ташкил намояд.

Раиси вилоят диққати иштирокчиёни машваратро дар робита ба супоришҳои Роҳбари давлат оид ба вусъати қорҳои ободонию созандагӣ, тарбияи ҷавонон дар рӯҳияи ватандӯстӣи хештаншиносӣ, таъминини волеият ва иҷрои бечунуҷорон қонун, мувориза бо падидаҳои номатлуб-нашамандию напшаҷаллобӣ, майишӣ, авбошию амалҳои экстремистӣи террористӣи ҷалб намуд.

Ш. ШОҶҚОСИМОВ, «Садои мардум»

Ташаккур ба Президент

Мардуми Хоруғ ҳар як сафари Президенти кишвар, Ҷаноби Олий Мухтарам Эмомалӣ Раҳмонро ба Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон ғайи нек ва муваффақ арзёбӣ менамоянд. Зеро зими ҳар як сафари эшон сохтмони як қатор иншооти иҷтимоӣ, фарҳангӣ, маишӣ ва тайра ба нақша гирифта мешавад.

Аҳли қорҳои мо аз он изҳори хурсандӣ менамоянд, ки қорҳои намоиш маҳз бо супоришҳои Роҳбари давлат сохта шуд ва бо иштироки бевоситаашон дар фазои тағнавай мавриди истифода қарор гирифт.

Айни замон дар қорҳои зиёда аз 100 нафар занону духтарони соҳибӣ ҷойи қорӣ доимӣ гардидаанд.

Қорҳои аз ҷониби Агентии таъминоти амволи махсуси назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо дастони пуруҳари бинокорони Ширкати сохтмони «Горвор» бунёд ёфтааст. Қорҳои тағнаи роҳбарони сарвари хеш Дӯстмурод Қанаев дар ду баст пурмаҳсул қор қарда, то таърифи Президент бигиро бо сифати хуб мавриди истифода қарор доданд. Имрӯз қорҳои занон дар сехҳои барҳаҳо барои низомиён ва қорҳои сохтмони сохторҳои қудратӣи хифзи ҳуқуқ, либос, болопӯшиҳои ҷойи ҳоб ва дигар либосҳои меҳнанд.

Мо, қорҳои қорҳои муҳандисӣ - техникӣ, барои ҷунин ғамхорӣи беаъзор ва олиҳиммати на ба Сарвари давлат ташаккури самимини худро баён мекунем.

Ман ҳамчун модар қорҳои онам, ки дар фазои Тоҷикистони азизамон сулҳу салот, яқдигарфаҳмӣ, дастгирии тарафафӣ, эҳтироф ба қонун ва ҳурмату ҳамаҷаҳи-ғайфаҳмӣи ҳуқуқдорро бошад. Халқи тоҷик қорӣ аст, ки Ватани худро тағнаи сарвари қорҳои фарзанди фарзонаи миллат - Эмомалӣ Раҳмон боз ҳам ободу зоботар гардонад.

Сусанна МАРОДБЕКОВА,
сардори Қорҳои дӯзандагӣи маҳаллаи Турҷиди шаҳри Хоруғ

даромади бучетҳои маҳаллии давлатӣи ин кишварҳо аз ҳисоби омадурафти хориҷӣи бахри истироҳату шиносӣи (туризм) хеле ғайи гардидаиш мумкин аст.

Дар ҳама баромадҳои хеш Сарвари давлат Эмомалӣ Раҳмон оид ба дӯст доштани ватани аҷлоӣ, хифати нақадан ба халқи давлат, арҷгузорӣ ба низоми, қадриношӣи намунаи нисбати тамоми шахсиятҳо, ки барои рушди иқтисодӣи иҷтимоӣи давлат хизмати шиноста қарданд, бо самимият сӯҳбат мекунанд.

Воҳуриҳои шаҳри Хоруғ бори дигар исбот намуд, ки Роҳбари давлати мо на танҳо дастур меҳнанд, балки мардумро хуб гӯш қарда метавонанд, ғамхариҳои онҳо буда, нисбат ба ятимону қорфотдагон ҳамаҷа муносибати падарона доранд ва дар лаҳзаҳои, ки баъзе сокинони ин вилоят оид ба танқисҳои зиндагӣи нахр мезададанд, дар қорҳои Эмомалӣ Раҳмон ҳамагон ғамгиниро эҳсос мекунанд.

Муносибати нехсоҳона ва олоби муоширати Президенти мамлакат бо мардум, барои ҳамаи қорҳои мақомоти, дигар субъектҳои ҳоҷагӣи дарин ибрат бод будад, зеро дар ҷомеаи кам нестанд онҳо, ки мударте дар вазифаҳои масъул қор қарда, сазоворӣи эҳтироми ғ молу сарват шаванд, муносибати хешро бо афторӣиён ва муҷорна-қунадагон қулан тағир дода, ба ҳавобаландию ниспосӣи роҳ меҳнанд.

Ҷунин ашхос дарк намекунанд, ки ба эҳтиромӣи самимини мардум танҳо онҳо сазоворанд, ки дасту дили пок, ҳокорию ботамкини, адолатпешагӣи роҳсатӣи ва ҳалолқорию инсондӯстӣи дошта, ба халқи давлати хеш содиқ монда, дар ҳама маврид инсофи одамаргиро дар мадди аввал мегузоранд.

Дар қору зиндагӣи қарузаамон ба инобат гирифтани насихатҳои падаронаи Президенти муҳтарам ҷумҳурий Эмомалӣ Раҳмон аз манфиат ҳоли нест.

Боварини қомил дорем, ки воҳуриҳои самимини он касҳо сокинони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон боиси боз ҳам тағнаӣи ёфтани ваҳдати миллӣ дар ҷумҳурий, пура аз байн бурдани тамоми гуногунаиҳиҳои ихтилофҳо дар ҷомеа ва оғози меҳнати зарбдорона дар тамоми манотикӣи кишвар ҳоҳад шуд.

Карамулло ОДИЛОВ,
сардори Раёсати молияи ноҳияи Спитамен, Қорҳои шиностаи Тоҷикистон, иштирокчиҳои Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон

НАСИҲАТҲОИ ПАДАРОНА ВА ДАСТУРҲОИ ОЯНДАСОЗ

Мардуми шарифи Тоҷикистон соли равон бо шӯхӯ шаҳомат ҷашнон 15 - солагии Рӯзи Ваҳдати миллӣ ва 21-умин солгарди Истиқлолияти давлатӣи кишварро таҷлил намуданд. Зикри онро зарур мешуморам, ки тавассути сӯҳбати хирадмандонаи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Ҷаноби Олий Эмомалӣ Раҳмон давлати моро фазои оромӣи сӯҳбати фаро гирифта, барои мардуми меҳнатқарини тоҷик бахри ба бад овардани рӯзгори тинҷу осуда, рушди босуботи иқтисодӣи иҷтимоӣи мамлакат ва дар ин асос қулан бехтар намунаи сатҳу сифати зиндагӣи тамоми сокинони кишвар шароити муосир фароҳам омадааст.

Ҳоло ки Тоҷикистони азизи мо дар арафаи ҷашни 20-солагии Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон қарор дорад, ҳамчун яке аз иштирокчиёни ин иҷлосияи таърихӣ ҷавонони имрӯзро барои расидан ба қадри меҳнати насли қалонсол ва насихатҳои падаронаи Президенти мамлакат даъват менамоям.

Чанде қабл, тавассути воситаҳои ахбори умум сафари қорни Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон ба Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон инъикос гардид ва мулоқотҳои самимини Роҳбари давлат бо мардуми ин дӯш, давлати он кас бобати роҳи нақадан ба амалишавии ҳама гуна ҳадафҳои қарзаноки душманони миллати тоҷик, ҷидагирӣ аз зухури қонуншиканиҳо, эътибори ҷиддӣ додан ба тарбияи ахлоқии насли оянда ва дигар насихатҳои падаронаи Президент маро водор намуд, ки баъзе ақидаҳои хешро изҳор намоям.

Ҳангоми мулоқотҳои Президент бо сокинони Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон ҳатто аз наворҳои телевизионӣи баръало маълум буд, ки Сардори давлат барои оромии сӯҳбати тамоми минтақаҳои кишвар, рушди босуботи он, муҳайё намудани шароити муосир зиндагӣ ба ҳар як сокини ҷумҳурий, пешгирии намунаи ҳодисаҳои номатлуб дар ҷомеа ҳавасманд буда, аз қулан мардуми давлат ба амал меоваранд, ки ҳеҷ гоҳ фирефтаи дасисабозиҳои ҳоҷагони хориҷӣ ва бадҳоҳои дохилӣи нашавад.

Дар ҳақиқат, он давлатро, ки оромии сӯҳбати фароғир аст ва мардумаш ба қонунҳои амалкунанда иттиқатпазиранд, рушди босуботи иқтисодӣи иҷтимоӣи таъмин гардида, қисми

Муштарӣёни арҷманд!

"САДОИ МАРДУМ"

- НАШРИЯИ МАҶЛИСИ ОЛИИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

маъракаи обуноро барои соли 2013 эълон менамояд

Рӯзномаи «Садои мардум» ҳафтае се маротиба нашр гардида, рӯйдодҳои тоза ва муҳимтарини ҳаёти сӯҳбӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣи фарҳангии кишварро инъикос менамояд, аз фаъолияти мақомоти олии давлатӣ, алаҳқусус Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, гузоришҳои мукамал ба таъби мегарсонад.

Хонандагони азиз! Мо барои шумо дар ҳар шумораи рӯзнома матолиби ҷолибу хонданро пешкаш хоҳем кард!

Обуна ба «Садои мардум» дар идораи рӯзнома ва муассисаҳои алоқаи почтаи шаҳру ноҳияҳо қабул қарда, маблағи он бевосита ба суратҳисоби идораи рӯзнома гузаронида мешавад.

Нишонӣ ва ҳисоби банкии «Садои мардум»: Суроға: 734018, шаҳри Душанбе, хиббони Саъдии Шерозӣ 16 (ошонаи 6).

с/ҳ 20202972701904102000
х/м 20402972316264
БИК 350101626
РМА 030004877

Шӯъбаи № 2 БДА Ҷумҳурии Тоҷикистон «Амонатбанк» дар ш. Душанбе.
Телефонҳои барои маълумот: 238-53-71, 238-54-52, 238-53-49.

НАРҲИ ЯКСОЛАИ ОБУНА-98 СОМОНӢ

САРИДОРАИ ҚИҶЗИ СИРРИ ДАВЛАТИИ НАЗДИ ҲУКУМАТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

барои ишғоли мансабҳои холии маъмурии хизмати давлатӣ ОЗМУН эълон менамояд

Сармутахассис – 4 ҷой. Маош – 700 сомонӣ.

Тадабот барои ишғоли вазифа:

- дорони маълумоти олии ҳуқуқшиносӣи ва техникӣ (технологияҳои иттилоотӣ);
- дорони дониш ва таҷрибаи қорӣ бо компютер;
- донишани хатми забонҳои тоҷикӣ ва русӣ;
- собиқани қорӣ дар ин соҳа на кам аз се сол.

Мутахассиси пешбар – 5 ҷой. Маош – 570 сомонӣ.

Тадабот барои ишғоли вазифа:

- дорони маълумоти олии ҳуқуқшиносӣи ва техникӣ (технологияҳои иттилоотӣ);
- дорони дониш ва таҷрибаи қорӣ бо компютер;
- донишани хатми забонҳои тоҷикӣ ва русӣ;
- собиқани қорӣ дар ин соҳа на кам аз ду сол.

Мутахассиси – 2 ҷой. Маош – 448 сомонӣ.

Тадабот барои ишғоли вазифа:

- дорони маълумоти олии техникӣ (технологияҳои иттилоотӣ) ва иқтисодӣ;

- дорони дониш ва таҷрибаи қорӣ бо компютер;
- донишани хатми забонҳои тоҷикӣ ва русӣ;
- собиқани қорӣ дар ин соҳа на кам аз ду сол.

Мутахассиси – 1 ҷой. Маош – 448 сомонӣ.

Тадабот барои ишғоли вазифа:

- дорони маълумоти олии техникӣ (технологияҳои иттилоотӣ) ва иқтисодӣ;

Барқам мекурад

ЧДММ «Қорфарин» дорони Шаҳодатномаи № 0230015, РЯМ 0110014548, воқеъ дар қўчан Бехзод 1, фаъолиятро қатъ менамояд.

Ҳама арзу шиқоят давоми як моҳ қабул қарда мешавад.

ЧДММ «Мубин 7», воқеъ дар шаҳри Душанбе, қўчан С. Айни 8/2, ҳуҷраи 9 фаъолиятро қатъ менамояд.

Ҳама арзу шиқоят давоми як моҳ қабул қарда мешавад.

Шаҳрванд Зокиров Ҳофизов Абдулазизович, ки соҳибӣ Шаҳодатнома дар бораи бақайдгирии давлати шахси воқеъ ба сифати соҳибқори инфиродин № 0097436 бо РЯМ 1530009434 мебошад ва онро Нозироти андози ноҳияи Варзоб 22 ноябри соли 2010 додааст, фаъолияти соҳибқоринашро қатъ менамояд.

ЭЪТИБОР НАДОРАД

Номаи қамолӣи №БП 174356-и гумшуда, ки онро мактаби таҳсилоти миёнаи умумии №18 (қоло №11)-и ноҳияи Ленин (қоло Рӯдакӣ) соли 1970 ба Боймирозоева Моҳира додааст, эътибор надорад.

Билети донишҷӯи № 405/08-и гумшуда, ки онро Донишгоҳи техникӣи Тоҷикистон ба номи академик М.С.Осимӣ соли 2008 ба Вайсиддин Мухаммад Тура додааст, эътибор надорад.

Шиносномаи шаҳрванди А № 4105766-и гумшуда, ки онро ШКД-и ноҳияи Фирдавсии шаҳри Душанбе 11 январи соли 2007 ба Сониев Шохназар Умарович додааст, эътибор надорад.

Дафтарчаи имтиҳонӣи № 17/213-и гумшуда, ки онро Донишқадани молия ва иқтисоди Тоҷикистон соли 2005 ба Бобоев Мирзомурад додааст, эътибор надорад.

Дафтарчаи имтиҳонӣи № 32410250-и гумшуда, ки онро Донишқадани молия ва иқтисоди Тоҷикистон соли 2010 ба Маҷидов Рустам Мардонқулович додааст, эътибор надорад.

САДОИ МАРДУМ

«САДОИ МАРДУМ» - ба забони тоҷикӣ, Муассис - Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Рӯзнома ба тарғиби офсет дар КВД КТН «Шарқи оло», хиббони Саъдии Шерозӣ 16, ҷойи индекси

САДОИ МАРДУМ

Рӯзномаи «Садои мардум» 29 октябри соли 2010 дар Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон аз нах савти ном шуд. Рақами қайд 0005/рз

Ба ҷопаш 3 октябри соли 2012, савти 21.00 ҷопаш дода шуд. Адаби нашр 23658 нуса

Навбатдори шумора Некҳамаев Т.

Тарғоҳои қомитерӣ И. Самоҳин ва Н. Исмондлова